

SVÉ ŠTĚSTÍ V BOHU USTAVÍM

579

TEXT: CHRISTIAN F. GELLERT † 1769

HUDBA: SERVERUS GASTORIUS 1675 • GUSTAV ADOLF MOLNÁR † 1972

Své ště - stí v Bo - hu u - sta - vím,
On O - tcem mým je, do - bře vím,
ne na svém ma - rném zdá - ní;
a před vším zlým mě chrá - ní,
On ři - dí svět a rá - čí bdět, a ka - ždé - ho dne
no - vá mě mi - lost je - ho cho - vá.

2. On od věčnosti věděl již, / co prospívá mně, škodí; / mé určil štěstí, moji tíž / a podpírá mě, vodí. / Proč bych se bál? Vždyť každý žal / se vírou v Spasitele / dá přemoci vždy cele.
3. Zná tužby mé Bůh laskavý, / zná všecka moje přání, / a nedá-li jich, dobře ví, / proč splnění jich brání. / Je nejlíp jít, jak ráčí chtít, / svých dítek věrně chráně; / nuž, vždy dle vůle Páně!
4. Zda nerušené štěstí snést / se obtížněji nedá, / než jíti poutí temných cest, / z nichž duše výhled hledá? / Z všech žalostí smrt vyprostí, / a sláva, čest i jmění / se nade hrobem změní.
5. Co pravé štěstí duši dá, / Bůh neodepře dáti; / ne vše, co člověk uhlídá, / lze vskutku štěstím zváti. / Kdo Božích cest vždy dbalý jest / a zlého svědom není, / i kříž si v dobro změní.
6. Co všeho žití nádhera? / Jak záhy po ní veta! / A jako vánek večera, / tak mine žalost světa. / Bůh je náš hrad, nás skryje rád. / Nuž, Jemu, Pomocníku, / zapějme píseň díky!